

NEPŘEMÝŠLÍM, JESTLI SE MI CHCE NEBO NE. NA DISCIPLÍNU JSEM ZVYKLÝ. ŘÍKÁ MLADÝ ÚSPĚŠNÝ HOKEJISTA ADAM KLIMEK

Nadějný hokejista Adam Klimek sní o tom, že se stane profesionálním hokejistou. Zatím má ke svému snu skvěle našlápnuť. Bruslí od čtyř let, hokej hraje od šesti, od sedmilet je registrovaným hráčem, chodil do základní školy zaměřené na hokej, od 15 let je součástí Hokejové akademie Berani Zlín, za které hraje. Už si zahrál i ve Spojených státech, ve Švýcarsku a Polsku. Loni se dostal do České hokejové reprezentace do 18 let, což je výběr nejlepších mladých hokejistů a zúčastnil se Turnaje pěti zemí do 18 let ve Švýcarském Zuchwil. Blíží se doba, kdy opustí mládežnický hokej a věří, že dostane nabídku hrát za muže za A tým. Na sedmnáctiletého mladého muže je velmi disciplinovaný, jde si za svým cílem a tvrdě trénuje. Hokej zvládne skloubit se studiem na střední škole a volno má jen v neděli. Žádný úspěch ale nepřichází sám od sebe. Co všechno obnáší stát se profesionálním hokejistou a co pro to dělá?

Co pro tebe znamená hokej?

Životní styl, zábavu, odreagování. Když stoupnu na led, všechno jde stranou a soustředím se jenom na hokej.

Kdy jsi poprvé stál na bruslích?

Poprvé jsem byl na ledě ve 4 letech na zamrzlém hřišti v Žeranicích. V šesti letech mi strýc, který hraje profesionálně hokej, koupil helmu a bylo hotovo. Rodiče přihlásili do školičky bruslení ve Zlíně a z té jsem přešel do přípravky. Tady už jsme se soustředili na hokej.

Jak z toho vyplynulo, že budeš hokejista?

Trenéři si všimli, že mám talent, podle toho, jak jsem bruslil. A můj strýc je profesionální hokejista.

Jsi útočník. Proč máš vdružstvu zrovna tuto pozici?

Když jsem byl malý, trenéři si

všimli, že jsem rychlý a nechtěli mě kvůli tomu dát do obrany. Tak jsem zůstal v útoku. Ale myslím, že kdybych hrál v obraně tak dlouho, jak v útoku, tak bych se neztratil.

Chodíš na střední školu a do toho máš tréninky a zápasy. Jak vypadá tvůj běžný týden?

Na střední škole už je to náročnější než na základní. Chodil jsem totiž do Základní školy Emila Zátopka ve Zlíně, která byla zaměřená na plavání, hokej a atletiku. Tréninky byly součástí vyučování. Teď chodím na Střední průmyslovou školu polytechnickou – Centrum odborné přípravy Zlín. V pondělí ráno mám hokejové tréninky od 6:30 do 7:30. Když máme praxi, která je od 6 do 13 hodin, tak chodím pozdě. Paní učitelka mi to už ale toleruje. Ze začátku ráda nebyla, ale když si přečetla, že jsem se dostal do reprezentace do 18 let, tak přimhouřila oči. Po škole máme tréninky nebo zápasy, kdy jezdíme po celé republice. Nedávno jsme byli v Českých Budějovicích, v Litvínově, Pardubicích, Olomouci, v Hradci Králové nebo v Plzni. Jedeme do Litvínova, vracíme se i o půl 4 ráno. Pokud se hraje o víkendech, tak v sobotu.

Kdy máš volno?

Jen v neděli.

Jak to máš s hokejem o letních prázdninách?

2 týdny je pauza a pak už máme zase tréninky. Mezi letní přípravou a hokejovou sezónou máme zhruba 3-4 týdny volna.

Není to pro sedmnáctiletého kluka příliš tvrdá disciplína?

Hokej chci hrát profesionálně. Tím pádem je pro mě velká motivace neustále se zlepšovat a pracovat na sobě. Mně už to ani nepřijde, já nad tím nepřemýšlím, jestli se mi chce nebo ne, je to pro mě automatické a jsem na to zvyklý. Disciplína je v hokeji velmi důležitá, trenéři se k nám chovají stejně jako k mužům.

Jak k tomu zvládáš školu?

Naštěstí mi učení docela jde, což je velká výhoda. Příští rok budu maturovat.

Co budeš dělat dál?

V červnu budu mít 18. Doufám, že dostanu nějakou šanci v mužském hokeji. Chtěl bych dále hrát za PSG Berany Zlín, tak uvidíme, jestli si svými výkony dokážu o šanci říci a porvat se o ni. Kdyby ne, tak mám ještě cca 3 roky na to, aby mě vzali do jiného hokejového A týmu mužů. Dokážu si představit, že bych žil v zahraničí, ale raději bych byl první tady v Česku. Sice mi už přišel

dotazník z Floridy, ale to nemusí nic znamenat. Aby se mi podařilo dostat dobrou nabídku, musím neustále trénovat, být lepší, než ostatní a mít štěstí.

Co se stane, když se ti nepodaří uchytit se do 21 let v mužském hokeji?

Pak bude s hokejem na profesionální úrovni konec.

Máš nějaká zadní vrátka, kdyby hokej nevyšel?

Sice studuji na programátora CNC strojů, ale kdyby nevyšel hokej, šel bych studovat na vysokou školu nějaký obor spojený se sportem. Třeba kondičního trenéra nebo výživového poradce.

Hokejisté se nevyhnou zraněním. Měl jsi nějaké?

Měl jsem zlomenou hrudní kost, ale srostla mi poměrně rychle. Měl jsem lehký otřes mozku a v Polsku mi někdo přejel bruslí po zádech a zůstala mi velká jizva. Zatím jsem neměl žádné vyražené zuby, protože do 18 let musíme povinně nosit mřížku. Také mám chránič krku.

Jednou se daří lépe, jednou hůře. Měl jsi nějaké těžší období?

Když jsem byl prvním rokem v dorostu, při jednom zápase mi náš trenér řekl: „Dík, žes nám prohrál zápas.“ V prvním střídání jsem udělal faul, v oslabení jsme dostali

ADAM KLIMEK (17 let)

- hraje za PSG Berani Zlín na pozici útočníka
- dostal se do nejužšího výběru nejlepších Českých hokejistů pod 18let
- v mladším věku získal ocenění za nejproduktivnějšího hráče a za nejlepšího útočníka
- rád by se stal profesionálním hokejistou
- jeho mladší bratr Martin je úspěšný plavec
- pochází ze sportovní rodiny. Dědeček hrával fotbal, strýc je profesionální hokejista, tatínek hrál v 18 letech fotbal za reprezentaci
- tatínek Karel je programátor CNC strojů, maminka Marcela učí v Mateřské škole v Lechořicích. Oba jsou na své dva syny velmi hrdí
- kromě hokeje jej baví fotbal, lyžování, rybaření, tenis a procházky s ridgebackem Eddiem

gól a prohráli jsme 3:2. Seděl jsem na střídačce, on šel okolo a řekl mi tu větu. Tolik mě to mrzelo, že jsem chtěl končit a přestoupit do jiného, nižšího týmu. Pak se to nějak srovnalo. Zůstal jsem a ve výsledku se ukázalo, že to, co mi řekl, jsem potřeboval a vlastně mi to i pomohlo.

Jakto vypadá v šatně před zápasem?

2 hodiny před zápasem máme sraz. Potřebuji se ještě mentálně připravit a pak jdu na suchou rozcvičku. Dám si nějaké sprinty v teniskách, abych se rozehl. 40 minut před zápasem je 20 minut rozbruslení, pak jdeme do šatny a za chvíli už je zápas.

Máš nějaké rituály?

Před zápasem si pustím hudbu do sluchátek, a když se oblékám, tak začínám levou, až potom pravou. Musím se na zápas koncentrovat, abych se na ledě soustředil celých 60 minut. Občas se mi stane, že se necítím dobře, což se pak samozřejmě projeví na výkonu. Příprava je velmi důležitá, protože mě pak nesmí rozhodit nějaká chyba nebo soupeř.

Copovažuješ za svůj dosavadní největší hokejový úspěch?

Když jsem byl ve Švýcarsku. Deset dnů před odjezdem vyšla nominace, ale nějak mě nenapadlo, že by vybrali zrovna mě. Kamarád mi sice řekl, že pojedou, ale moc jsem tomu nevěřil, myslel jsem si, že si ze mě dělá legraci. Začal jsem tomu věřit, až mi poslal fotku nominace. V té době jsem měl zánět šlach

a doufal jsem, že se stihnu uzdravit. Volal mi i trenér a ptal se mě, v jaké jsem kondici. Ve Švýcarsku jsme odehráli 4 přátelské zápasy, byl to turnaj pěti zemí. A se všemi soupeři se nám podařilo vyhrát. Měli jsme bilanci 4 výhry. Hráli jsme s Německem, Finskem, Slovenskem a Švýcarskem. Podařilo se mi dát i první gól v národním týmu v utkání proti Slovensku.

Čeká tě nějaká další nominace?

V únoru by mělo být jasné, kdo poletí hrát do Spojených států. Kdyby mě vybrali, tak bych určitě letěl. Ve státech už jsem jednou byl.

Hrát hokej?

Ano, v 6. třídě jsme v Los Angeles sehráli 5 utkání. Tenkrát tam se mnou z rodiny byl můj dědeček,

byli jsme tam 10 dní. Z Los Angeles jsme jeli do Las Vegas. Součástí výletu do Spojených států byl i zápas NHL, NBA a navštívili jsme Universal Studio. Přivezl jsem si odtud dres.

Máš nějaký hokejový vzor?

Ano, Davida Pastrňáka.

Kolik gólů za sezonu dáš?

13-18. To je pro útočníka standard. Když jsem byl mladší, bylo jich víc.

Jakou roli máš ve vašem týmu?

Za dorost jsem byl kapitán, to jsem byl lídr. Jsem spíš bojový typ a snažím se kluky vyburcovat k výkonům. Existují dva typy hráčů. Bojovní a techničtí. Technický hráč hledá místa, jak se dostat k puku,

nad hrou více přemýšlí a hraje strategicky. Bojový typ jde do všeho po hlavě, sem tam se nevyhne nějaké té strkanici a je více energický a prudší.

Řešíte se spoluhráči, kdo při zápase udělal jakou chybu?

Máme dobrý kolektiv a když se něco nepovede, řekneme si to hned na střídačce. Po zápase už o hokeji nemluvíme.

Kdo jsou tvoji největší fanoušci?

Můj děda, který má 66 let a chodí skoro na každý můj zápas. Také rodiče, přítelkyně a můj strýc, který je profesionálním hokejistou. Dívá se na mě při zápase a pak mi radí, co bych mohl zlepšit.

text: Jana Hlavink

